

Birthe Skaarup (DF):

At være ramt af sygdom er i sig selv naturligvis slemt, men såfremt økonomien samtidig smadres, bliver der lagt endnu en alvorlig byrde på den enkelte person, hvad enten det er unge, der får afbrudt en uddannelse, eller arbejdsledige, hvor det kan være vanskeligt at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Derfor mener Dansk Folkeparti, det må være rimeligt og rigtigt at få en økonomisk håndsrækning fra sin hjemkommune.

Såfremt der ikke var problemer med ventetiderne inden for nogen amter, ja, så havde forslaget jo ikke været nødvendigt, men det er urimeligt, at mennesker i sygdomssituationer skal vente på en udredning af deres situation og få forringet deres livskvalitet og økonomi.

Derfor ser vi ingen problemer i, at kommunerne i særlige situationer kan få instrument og kompetence til efter en samlet konkret vurdering – og naturligvis som konsekvens af lange ventetider hos det offentlige – at afhjælpe generne ved at benytte sig af henvisningsmulighederne til private behandlingssteder.

Dansk Folkeparti er af den formening, at der kan spares mange penge og forbedres livskvalitet for mange borgere. Vi har hørt utallige eksempler på, hvorledes mennesker på sygedagpenge venter og venter på behandling.

Nogle kommuner har, som andre har været inde på, taget sagen i egen hånd, og vi har senest hørt om Århus Kommune, hvor den socialdemokratiske rådmand har sendt patienter til Kiel for at få en hurtig udredning af en hel gruppe sygdomsramte mennesker, således at samfundet vil blive sparet for en hel del penge.

Jeg tror på, at vi løser et reelt problem med dette forslag, men de berørte borgere vil så også få en behandling af samfundet, som de vil være tilfredse med. Ingen kan nemlig i ordets bogstaveligste forstand sige, at det må være sundt at stå på en venteliste. Derfor kan vi varmt anbefale forslaget.

Jo længere en patient står på venteliste, desto mere medicin skal der til, og Dansk Folkeparti ønsker, at patienterne kommer hurtigt igennem sundhedssystemet, også de svage grupper i vores samfund. Det er det, forslaget her åbner op for.

Der er jo endelig også en hel del afledte udgifter, når man står på en venteliste, bl.a. til medicin, og hvis man har stået der i lang tid og er blevet endnu dårligere, er der udgift til rekreation.

Der er ingen tvivl om, at vi som sagt kan støtte det her forslag, så vi får gjort dårlige penge til gode penge, og så vi får gjort sygdomsramte mennesker, der har det dårligt, til raske og tilfredse borgere.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg vil gerne spørge fru Birthe Skaarup, om hun ikke er enig i, at henvisning til speciallæger, som skal udfylde erklæringer i udlandet, ikke hører til under sociallovgivningen og ikke har noget at gøre med ventelisterne i sundhedssystemet?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jo, men det mener jeg faktisk, at det har, for en speciallægeerklæring kan ganske rimeligt udbygges på den led, at en speciallæge finder ud af, at vedkommende faktisk skal indlægges i sygehusvæsenet.

Det er jo dér, hvor jeg siger, at her er patienter, der står og venter på medicin og står og venter på en reel behandling. For det er jo mange gange speciallægerne, der kan gå ind og sige: Jamen her skal virkelig en behandling til i sygehusvæsenet.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Beslutningsforslaget om kommunal støtte til sygdomsbehandling på private hospitaler, hos speciallæger og lign. er tilsyneladende velment, og det har, som det også er blevet sagt, til formål at afbøde urimelige konsekvenser af lange ventelister.

Forslaget er koncentreret om personer, hvor venteliste til sygdomsbehandling kan betyde umiddelbare meromkostninger for det kommunale system. Sådan har jeg i hvert fald læst det. For det er jo ikke tanken, at enhver borger skal kunne søge kommunen om at springe ventelisterne over – eller er det? Jeg er snart kommet helt i tvivl, efterhånden som debatten har udfoldet sig.

Hvis forslaget, som jeg har forstået det, bliver vedtaget, vil det betyde, at kommunen kun skal punge ud ud fra en konkret vurdering, og hvor der er en umiddelbar økonomisk fordel.

Det vil medføre en diskrimination i forhold til kommunens øvrige borgere, der kunne have lige så stort behov for at komme hurtigt til for ikke at ende som eksempelvis langtidssygemeldte.